

AVIZ
referitor la propunerea legislativă
“Legea muzeelor și colecțiilor publice”

Analizând **propunerea legislativă “Legea muzeelor și colecțiilor publice”**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.L236 din 5.09.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Propunerea legislativă are ca obiect crearea regimului juridic general al muzeelor și colecțiilor publice identificând tipul de instituții reglementate, funcțiile principale, stabilind și protecția pe care statul român o poate asigura în mod egal tuturor acestora.

Prin obiectul de reglementare și prin cuprinsul ei, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare.

2. O propunere legislativă cu conținut similar, formulată de același inițiator, înaintată de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.459 din 9 mai 2001 a fost avizată favorabil, prin avizul nr.623 din 16 mai 2002 cu observații și propuneri.

Noul proiect constituie o formă parțial modificată a vechiului proiect, și cu preluarea unora dintre observațiile și propunerile din avizul Consiliului Legislativ.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. Având în vedere că, potrivit art.39 alin.(2) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în cazul legilor formula introductivă este “Parlamentul României adoptă prezenta lege”, este necesară eliminarea expresiei “În temeiul prevederilor art.72 alin.(1) din Constituție”, care figurează după titlu.

2. La art.4 alin.(2) și (3), întrucât textul cuprinde două definiții, este preferabil ca acesta să figureze în art.2 care este destinat explicării unor termeni.

La art.4 alin.(3) caracteristica de “**inaccesibilitate**” nu este riguros exactă, întrucât aceasta depinde exclusiv de voința proprietarului, fapt care trebuie subliniat. Formularea este deficitară totodată și din punct de vedere tehnic, juridic, folosindu-se o tautologie “proprietatea **privată** a persoanelor fizice ...”. Propunem reformularea, astfel:

“(3). Colecțiile private sunt colecțiile aflate în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice de drept privat, **accesibile** publicului și experților doar cu **permisiunea** proprietarilor”.

3. În cadrul Capitolului I ar putea fi înscris și rolul ministerului Culturii și Cultelor ca autoritate administrativă centrală de specialitate, cu atribuții specifice în domeniu.

De asemenea, și-ar găsi loc și specificarea Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor în calitate de organism științific de specialitate cu atribuții și competențe specifice în domeniul muzeelor și colecțiilor publice.

Totodată, relevăm faptul că dispoziția prevăzută în art.10 are legătură tematică cu acest capitol și deci, ar trebui plasată în cadrul acestuia.

4. Având în vedere că la art.9 lit.f) se face vorbire despre reacreditarea unui muzeu, sugerăm inserarea unei dispoziții corespunzătoare și în cadrul Capitolului III, cu privire la condițiile în care se poate depune o nouă cerere de acreditare a unui muzeu.

5. În legătură cu sintagma “conform dispozițiilor legale în vigoare”, înscrisă în art.9 alin.(2) și (3) pentru exactitate propunem înlocuirea ei cu sintagma “potrivit legii”, aceasta acoperind deopotrivă situația de “lege lata” cât și de perspectivă. Semnalarea privește de asemenea, art.16 alin.(4).

6. Semnalăm că proiectul nu a reglementat situația în care proprietarul unei colecții care se organizează și funcționează sub autoritatea unei persoane fizice sau a unei persoane juridice de drept privat, dorește înstrăinarea ei. În acest caz ar putea fi prevăzut dreptul de preempțiune al statului sau al unității administrativ teritoriale la cumpărarea acesteia.

7. La art.29, cu privire la atribuția “de elaborare” pentru corelare cu prevederile art.32, propunem următoarea redactare:

“Art.29 (1) Ministerul Culturii și Cultelor elaborează, împreună cu Comisia Națională a Monumentelor Istorice și Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor strategia națională ...”.

De asemenea, pentru fluenta exprimării, în locul sintagmei “prevederilor legale și a normelor și metodologiilor ...” propunem următoarea redactare:

“prevederilor legale, a normelor și metodologiilor ...”.

Semnalăm totodată faptul că nu s-a avut în vedere și o importantă activitate, respectiv aceea **de a controla modul în care se organizează transferul temporar al unor bunuri din muzee sau colecții în străinătate**, pentru expunere muzeistică.

8. La art.34 alin.(1) lit.a) textul ar trebui să precizeze în final sintagma “prevăzute în art.15 alin.(2) și art.16 alin.(2)”.

La lit.b) textul ar trebui completat după cum urmează:

“precum și nerespectarea celorlalte măsuri și obligații prevăzute în art.9 alin.(1)”.

La lit.c) o redactare mai exactă a ipotezei faptice ar putea fi următoarea:

“c) Schimbarea denumirii muzeului sau a colecției publice **ori a clasificării acestora**, cu nerespectarea dispozițiilor prevăzute la art.13 alin.(5) și art.14 alin.(1) ...”.

9. Pentru asigurarea unei formulări în acord cu practica legislativă în domeniu, propunem următoarea redactare pentru **art.35**:

“**Art.35.-** Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.34 se fac de către inspectorii din cadrul direcțiilor județene, respectiv a municipiului București, pentru cultură, culte și patrimoniu cultural național, împuterniciți prin ordin al ministrului culturii și cultelor.”

10. La **art.36**, pentru asigurarea uniformității în reglementarea domeniului contravențiilor, propunem să fie utilizată formula

consacrată în cazul normei de completare cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001:

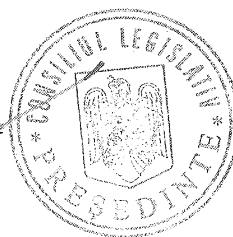
“**Art.36.-** Contravențiilor prevăzute la art.34 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr.180/2002”.

Totodată, menționăm că prin aprobarea prin Legea nr.180/2002 a Ordonanței Guvernului nr.2/2001, a fost modificat art.28 din ordonanță, astfel încât în cazul în care se are în vedere acordarea posibilității contravenientului de a achita, pe loc sau în termen de 48 de ore, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, aceasta trebuie prevăzută în mod expres. Dacă se dorește acordarea acestei posibilități în cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute în propunerea legislativă, **art.36** trebuie completat cu un alineat nou, cu următoarea redactare:

„(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la art.34 alin.(2), agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.”

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1189/16.09.2002